

TOVERI

Ennen suomalaisen työväen liiton kannattajia, ilmestyy Astorian, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntai.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmestysmaksu 40c palstatuumalla. Kuukausilmoitukset \$1.50 kerta ja kuukausilmoitukset \$2.00 kerta. Kuluksia, syntyneitä ja avioitumislomakkeita 50c kerta, haluustuntia- ja nimennuottoilmoitukset 25c kerta, naimisilmoitukset \$1.50 kerta, avioitumislomakkeita \$1.00 kerta. Seisovut ilmoitukset sopimukseen mukaan. Satunnaisia ilmoituksia tulee rahaa seurata mukaan. Englanninkieliset suomenkielisen vastaksi.

TILAUSHINNAT
Vähysyötöissä ja Canadassa:
Yksi vuodeksi... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25
3 kuukaudesta... \$1.35 1 kuukaudesta... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuodeksi... \$6.50 6 kuukautta... \$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada:
One year... \$4.00 Six months... \$2.25
Three months... \$1.35 One month... .50
Advertising rates in effect July 1, 1912, 4c per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
Puhelut sovitetaan 10.00 ja Duane katu-
ja Kullmanen. Puhelut: konttori 365,
toimitus 832.

Tuskinpa ne suunnitelmat tulevat toteutumaan

Seattlesta ilmoitetaan sikkäläisten metalliteollisuustyöväestön olevan aikaisessa julistuksessa yleinen lakko, ellei Californian kuvernööri suostu peruuttamaan Mooren tuomioita. Koneoppien unioni on esittänyt keskusliitolle, että olisi kutsuttava kokoon metalliteollisuusunionien yleinen kokous tämmän kuu 22 päiväksi, jossa päätettäisiin lakko alkavaksi Vapunpäivänä, ellei tuomio ole siihen mennessä peruutettu.

Sellainen joukkovoimannäyte olisi luonnollisesti mitä paras todistus työväestön kasvavasta solidaarisuudesta, mutta me epäilemme, tokko Seattlen unionit ovat sentään vielä sillä asteella, että niillä olisi kylliksi tarmoa asettaa niin päättävänä estämään Californian kapitalistien suunnittelemaa oikeusmurhaa.

Seattlen ammattiliike ei tosin ole kaikkein vanhoillisinta, mutta luokkatunnetta siitä puuttuu. Ja tällaisissa tapauksissa pitää olla jo verrattain voimakas luokkatunne, koska vain se voi

Suomen työväenhallituksen takäläinen edustus

(Omalta kirjeenvaihtajalta.)

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 16, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Suomen Työväenhallituksen edustajan toimistosta on ollut tähän saakka suomalaisissa lehdistössä vähän tiedonantoja — paljo vähemmän kuin amerikalaisissa lehdistössä, jotka viime viikkoina ovat julkaisseet Suomen asioista enemmän ja työväen hallituksen toiminnalle myönteisempää uutisia kuin ennen. Suomalaiset ovat jääneet huomattavasti puolelta tiedonantojen suhteen sen johdosta, että тов. Nuorteva aika näinä viikkoina on melkein kokonaan kulunut matkoissa New Yorkin ja Washingtonin välillä ja vasta näinä päivinä on saatu järjestetyksi toiston suomenkielinen tiedonantoyhtö säännöllisellä kannalla kuin englanninkielinen tiedonantoyhtö on järjestetty.

Lehtemme edustaja kävi nämä päivinä katsomassa, millä tavalla se oikein "runnaa" se meidän edustuksemme. Broadwayn viikkamman liikeseuran varrella sijaitsevan pilvenpiirtäjän 18 kerroksessa on huone, jonka oveen on merkitty: People's Republic of Finland, S. Nuorteva, Representative in U. S. A. ja: Finnish Information Bureau. Siististi ja arvokkaasti, joskaan ei ollenkaan yllästyttävästi tiedonantoyhtöä, niinkuin sopii hyvä järjestyneen proletariaatin tasavallan toimistolle, tapasimme Suomen edustajan täydessä toiminnassa. Etuhuoneesta, joka on varattu "ohjaisipöytä" varten, johtaa ovi oikealle Nuortevan yksityishuoneeseen, jossa hän työskentelee suomalaisen sihteerinsä kanssa, jota tointa toistaiseksi hoitaa тов. Olga Long. Vasemmalla sijaitsee tiedonantoyhtö, jota johtaa toveri Harold Kellock, näppärän pikakirjuriin Dorothy Keen'in avustamana. Toimiston ikä on hyvin nuori, mutta sen kirjastoissa on jo toista sataa kirjaa, lausuntoja ja tiedon-

siinä olla toimintavaikuttimena. Californian kapitalistit ovat perustaneetkin toimintansa juuri sille, että kun sikkäläinen työväestö nukkuu, niin ulkopuolella ei saada aikaan niin paljoa, että uhrista olisi luovuttava.

Toimintarintaman etupäässä pitäisi olla juuri San Franciscon unionit, ja ne kyllä ovat tavallaan toimineetkin, mutta eivät sillä tavalla kuin niiden olisi pitänyt toimia. Fickertin takaisinlaskun osa-unionien johtajia asetettiin kannattamaan Fickertiä, emmekä ole kuulleet, että niistä herraskaisista olisi vielä yhtään ajettu pois uniosta, päinvastoin se kenkäkauppa-apulaisten surullisenkuuluisa herrasedustaja Brouilletkin näkyy taas päässeen "takaisin oikeuksiinsa" erittäin ylempien gomperien vaikutuksesta.

Ainoastaan luokkatuntemaan elähtymät ja luokkatuntemaan selvillä olevat työväenjärjestöt voivat tällaisissa tapauksissa toimia siten kuin pitäisi, mutta sellaisiksi ei ole Amerikan ammattiliike vielä tähän mennessä sottomautunut, joten on syytä epäillä sen parhaitakin tarkoituksia, niin mielellään kuin näkisikin niiden onnistuvan.

Quebecin kapina ja sen johtajat

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 16, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Quebecin mielenosoituksia ja mellakoita on vaikea ymmärtää. Niitä ei pidä missään tapauksessa ottaa työläisten kapina työntantajia vastaan tai sorretun kansanluokan kapinana sortajia vastaan.

Canadan ranskalaiset, Quebecin maakunnan asukkaat, vastustavat pakkopalvelusta ja sotaa, tai paremmin tahtovat rauhaa. Ei kuitenkaan pidä erehtyä uskomaan että heidän vastustuksellaan pakkolista asevelvollisuutta kohtaan ja rauhan vaatimuksellaan on sama lähtökohta kuin sosialistien asevelvollisuuden vastustuksella ja rauhan haulla. Niillä ei ole mitään yhteistä.

Quebecin kapitalistien johtajat Henri Bourassa ja Armand Lavergne eivät ole demokraat-

antoa, joiden kautta on ajettu sitä asiaa, mitä varten toimisto on perustettu. Toimistossa vähänvähän kulkee sanomalehtireportereita, ruokatarvikekauppiainia, neuvotia pyytävää Suomen kansalaisia ja kaikenlaista muuta väkeä, jonka mielenkiinto on kiinnittetty meidän asioihin.

Tov. Nuorteva oli juuri äskettäin palannut Washingtonista, missä hänellä oli ollut neuvotteleja Yhdysvaltain hallitusviranomaisten kanssa ruokatarvikkeiden lähettämistä ja sen kanssa yhteydessä olevia poliittisia kysymyksiä koskevista asioista.

Tehtävä, mikä on Nuortevan suorittavana, ei ole maailman helpompia. Ensimmäinen kerta maailmassa on tapahtunut, että sosialistinen hallitus on nimittänyt virallisen edustajan Yhdysvaltoihin. Entisaikojen valtiollisia suhteita määräävät näkökohdat muodostuvat hyvin toisenlaisiksi tässä asiassa, missä on kysymys sosialistisen ja ei-socialistisen hallituksen välisistä suhteista.

Jokas ovat sosialistit teoreetikot koettaneet kuvitella millä tavalla muodostuvat diplomaattiset suhteet eri sosialististen valtioiden välillä sen jälkeen kun kaikkialla maailmassa työväenvalta on juurtunut. Mutta kukaan tietäkösemme ei ole osannut suunnitella menettelytapoja sellaisen tapauksen varalta, että sosialistinen valtio tulisi pakotetuksi yrittämään seditaattien suhteiden luomista ei-socialistisen hallituksen kanssa. Tehtävä on yhtä vaikea kuin arkaluontoinenkin. Arkaluontoinen sen johdosta, että itse tällaisiin suhteisiin ryhtymisen edellyttää eräänlaisia sovittelua, jota tietysti ei voi tapahtua muulla tavalla kuin jos jossain määrin mukautumalla ei-socialististen valtioiden etuihin, mutta kuitenkin toimittava sillä tavalla, että ne periaatteet, joita sosialistinen hallitus edustaa, tulevat täysin varteen otetuiksi ja tunkimattomasti noudatetuiksi. Väikeä tämä toiminta on sen taustalla, että monet ennakkoluulot ja edustajat saavat tietä pois

teja, vielä vähemmän työväenluokan kansanvalloittajia. He ovat periaatteeltaan taantuviksi, että kun sikkäläinen työväestö nukkuu, niin ulkopuolella ei saada aikaan niin paljoa, että uhrista olisi luovuttava.

Näiden miesten ja heidän seuraajien kapina on ymmärrettävissä kokonaan toisessa valossa. He ovat ei-ainoastaan ranskalaisia nationalisteja Canadassa, mutta myös samalla canadalaisten nationalisteja. Vaikka heillä on vastenmielisyyttä Englannin herkkästä tapauksista tahdo, että vanha yhdyside Ranskan kanssa palautettaisiin voimaan. Heidän unelmana on itsenäinen Canada, jossa Quebecin ranskalaisuus ja katolilaisuus näytelisi johtavaa osaa. Tästä syystä he vastustavat Canadan osanottoa Euroopan sotaan ja pakollisen asevelvollisuuden avulla miesten otamista. Canadan ranskalaisten intellektuaaliset johtajat ovat aina salautsi vastustaneet "Canadian osanottoa Englannin sotiin" ja seuraajilleen painostaneet, että kysymyksessä eivät ole canadalaisien, vaan yksinomaan Englannin edut.

Sodan vastustamisessa ja rauhan kannattamisessa Quebecin johtajat saavat ajatuksensa suoraan Vatikanista. Quebec on katolilainen maakunta, paljoa katolilaisempi kuin itse Rooma. Sen ranskalainen väestö on jäänyt kokonaan osattomaksi Ranskan vallankumouksen vapaamielisiä tultalohduksista ja demokratisista aatteista. Kun teollisuuskannunassa on alhaalla kehitystasolla ja uudenäikaista palkkovaivastoa ei ole paljoa, niin roomalais-katolilainen kirkko on kyennyt suojelemaan seuraajansa nykyajan heikentävää vaikutusta. Väestö on kokonaisuudessaan kirkon ortodoksi. Se kannattaa sitä mitä katolilainen kirkkoikin kannattaa.

Jokainen tietää, että paavi halluu rauhaa. Paavi on lähettänyt monta rauhankirjelmää sotiville valloille. Onpa hän meninyt niinkin pitkälle, että on esittänyt yksityiskohtain myöten tulevan rauhan perustukset.

Katolilainen kirkko kokonaisuudessaan on kuitenkin sosialistien verivihollinen. Se ei katse-

menenkään asioiden perille päättämään. Tämä tehtävä on myös vastuunlainen kansainvälisen sosialistiliikkeeseen nähden. Suomen työväenluokan osalle on langennut tehtävä olla Amerikassa sosialistisen ulkomaanpolitiikan uranuurtajia, ja mitä tehdään tästä tekemättä jätetään, tavallaan muodostuu osaksi niistä perusteista, joilla tulevaisuuden sosialistinen ulkomaanpolitiikka tulee rakennettua. Kaiken ylläolevahan hromio-muuttien on myönnettävä, että se tienraivaustyö, mitä Suomen työväenhallituksen edustaja on tähän mennessä täällä suorittanut, on menestyneitä suhteellisesti odottamattoman hyvin ja että Suomen työväenhallitus menetteli asialleen edullisesti nimitämällä edustajansa Amerikan sosialistien sosialistien keskuudesta, joka tuntee maan oloja ja omaa laajan tuttavaverin Amerikan julkisissa elämässä ja joka kaikissa toiminnassaan etujalalla asettaa työväenliikkeen edun.

On vähän odonduksista tämä homma, nämä keskustelut valtiomiesten, virkamiesten ja sanomalehtireportterien kanssa joksikin toimintame toistaiseksi pakotettiin muodostuu, lausui Nuorteva keskustellessaan edustajamme kanssa. "Aioin ensin ajaa ruokakysymystä, rippumatta asianvaltiollisesta puolesta, mutta se tietenkin osattui mahdottomaksi. Yhdysvallat avustavat Suomen kanssa ainoastaan sikäli kuin tällainen avustaminen on sopimoinnassa liittolaisten ja yleisten etujen kanssa ja näin ollen muodostui ensimmäiseksi tehtäväksemme osottaa, missä nämä edut käyvät yhteen ja missä tämä etu vaatii Suomen kansan avustamista."

"Onko olemassa mitään mahdollisuutta, että Yhdysvaltain hallitus ryhtyisi tukemaan Suomen työväestöä, vaikka se hyvin tietää, että Suomen työväenhallitus edustaa luokkataistelukan-
taa ja sellaisenaan viimekadessa vastaanasa kaikki ei-socialistiset ainekset?" kysyimme. "Well, tämä asia on sitä laatu, että se ei ole sellainen sopiva tietä pois

ty lause siitä, että sota uudelleen arvioi kaikki arvot. On olemassa monta seikkaa, jotka tässä nykyä, kaikista yleisistä luokkanäkökohdista puhumatta, tekevät hyvin mahdolliseksi sen, että Yhdysvallat ryhtyisivät virallisiin ja kuten sanotaan, ystäväisiin suhteisiin Venäjän työväenvaltion kanssa, jonka yhteydessä ratkeaa myös Suomen kysymys. Eräs vaikutusvaltainen virkamies Washingtonissa, jonka kanssa keskustelin näistä kysymyksistä ja jolle suoraan esitin kysymyksiäni siitä, että eiköhän Yhdysvaltain hallitus meidän ruokakysymyksessämme estä juuri se seikka, että ei tahdota millään tavalla tukea sosialistisia aineksia, vastasi hyvin kuvaavalla tavalla: "Vaikutusvaltaisissa piireissä tässä maassa, sanoihan ymmärrettävää, että sota tuo mukanaan valtavia yhteiskunnallisia muutoksia, ainakin Euroopassa. Mitä nämä muutokset tulevat olemaan, sitä emme vielä tiedä. Hyvin mahdollista on, että se tulee olemaan sosialismi, ainakin itä-Euroopassa ja etenkin teidän maassanne, missä työväenjärjestöillä jo on laaja poliittinen kokemus ja taloudellinen voima. Tässä suhteessa olisi turha potkia tukainta vastaan ja miksi me täällä emme voisi asettaa sille kannalle, että antaa teidän siel-
läkellä sosialismilla, niin opittaan siitä muullakin maillamme." Tarkein seikka on kuitenkin se, että Yhdysvaltain hallitus huomauttaa että Venäjän työväenvalta leppä paljoa lujuimmilla perusteilla kuin mitä alussa kuulin tämän vuoksi, ja kun kerran on välttämätöntä että jätetään sanaan rakennettui kauppa-suhteita Venäjän ja Amerikan välillä, haluaa solmia liikesuhteita Venäjän nykyisen hallituksen kanssa, vaikka se onkin sosialistinen. Tällaisien suhteitten solmiminen edellyttää silloin, että Yhdysvallat sallivat Suomen ja Venäjän työväenainesten järjestä maansa oloja sillä lailla kuin sen parhaaksi katsovat. Tähän suhteeseen meneviä lähtelemiä on tapahtunut Venäjänkin työväenvaltion taholta, onpa Ve-

le laisinkaan sota ja sotaan johtavia syitä siltä kannalta kuin sosialidemokratia. Siksi ei voi olla mitään yhteyttä katolilaisen kirkon ja sosialidemokratian rauhahanhulun välillä.

Socialistit näkevät sodassa kapitalismin seurauksena ja kapitalistien ja yksinvaltiuden kannattajien valloitushalun. He tahtoisivat lopettaa sodan ennenkuin se on inenyt kansojen elinvoiman ja samalla köyhälistön valankumouksellisen energian.

Paavin, hengellisen ja maallisen yksinvaltiuden tukipylvään, rauhan halun takana ovat toiset syyt. Hän ei tahdo säilyttää työväenluokan vallankumouksellista energiaa, mutta estää sen puhkeamista toimintaan sodan kautta. Hänkin tahdo säilyttää rauhalla jotakin, mutta hän tahdo säilyttää vallitsevan olotilan, eikä sinukaan sitä, mikä tulisi vaaraksi sille. Venäjän vallankumous on paavin rauhahanhulun kannustaja. Paavin silmien eteen tuli sosialidemokratian uhkaava aave ja hän tahdo pelastaa mitä pelastettävissa on.

Kun me tutkimme Quebecin kapinan alkusyytä, meidän on koettava ymmärtää niitä tässä valossa. Quebecin hengelliset johtajat, paapi, ja maalliset johtajat, sanomalehdet ja poliitikot sijat, saavat aatteensa samasta lähteestä. Itse asiassa ei Quebecissä voi ollakaan maallisia johtajia, sillä kirkon valta yhteiskunnallisen elämän yli on niin suuri. Sillä, joka aseutu kirkkoa vastaan, ei ole seuraajia. Ja kun me puhumme quebecilaisista, niin me puhumme johtajista ja seuraajista, kaitsoista ja lampaista, papeista ja seurakunnasta.

Vaikka he vastustavatkin sota ja tahtovat rauhaa, eivät he silti ole edistyksellisiä taistelijoita. On olemassa monta muuta liikettä, joka nimeltään katsotna näyttää jollei vallankumoukselliselta, niin ainakin edistymisliikettä, mutta joka pohjaltaan ja päämäärältään on taantuvaksellinen. Samoin on tässäkin. Se on taantumisen kapinaa uhkaavaa edistymisliisyyttä vastaan. Me emme sano, että se olisi ranskalaisen ja katolisen Que-

becin kapinaa englantilaisen ja protestanttisen Canadan edistymisliisyyttä vastaan. Kirkon suurta vaikutusvaltaa lukuunottamatta muu Canada on yhtä taantumuksellinen kuin Quebecin mikäli yhteiskunnallinen laisäädäntö ja muut sellaiset seikat

ovat kysymyksessä. Mutta se on vanhoillisuuden kapinaa edistymisliisyyttä vastaan yleisesti. Katolinen kirkko uskoo rauhan vaatimisella palvelevansa taantumuksellisuutta ja omia etujaan ja quebecilaiset tekevät pienen osansa siinä työssä. — Vapaus.

MAILMANKATSOMUKSIA

EIKÖ VOITAI EI DESSÄ YHDESSÄ ASIASSA PÄÄSTÄ YHTEISYMMÄRYKSEEN PORVARIEN KANSSA?

Moni kävelee siinä ajatuksessa, ettei luokkatietoisella työläisellä ole mitään yhteistä luokkatietoisien porvarien ja sen hommien kanssa — ettei saata olla, eikä saisi olla.

Yleensä tämä ajatus pitääkin paikkansa. Mutta on siltä poikkeuksia. Minäkin tiedän yhden. Ja koska "poikkeukset vahvistavat sääntöä", sellään senkin alioan poikkeustapauksena, mikä on minun tiedossani.

Se on täällä Astoriasta. Täälläkin alkavat luokkavastakohtat jo kärsittyä tervaimishalusta. Ja sillä asteella, jos millään, luulisi olevan vaikeata löytää mitään yhtymäkohtaa sosialistien ja porvarien harrastusten välillä.

Mutta vaikeus on vain siinä, että puuttuu hyvää tahtoa. Ei ole halukaan löytää sellaista. Porvarien puolelta ei ole antauduttu mihinkään neuvotteluihin muilla edellytyksillä kuin että työläisellä on köysi kaulassaan tai kuumaan tervaa sivelet selkään. Ja sillä lailla järjestettyihin periaateväätyihin me sosialistit emme ole harjaantuneet. Sentähden niistä ei tähän asti ole ollut meille miellyttäviä tuloksia. Ei väänsäkään miellyttäviä.

Meillä materialistisen mailmankatsomuksen "läpjukenemilla" on kuitenkin varma pohja, mistä lähtee kaikissa asioissa ja kaikissa tilanteissa. Se on se, että ihmiset ovat otettavat sellaisina kuin he ovat, eikä pyritävää heitä toiseksi muuttamaan, ei ainakaan yhtäkkiä, minkään aatteellisen tai siveellisen "uudestasintymisen" kautta.

Lähtekäämme siis siitä, että Astorian porvart ovat auttamattomasti meitä sosialisteja tervavalla kannalla. Heillä tieteenkin on jo tarvittavat ainekset varalla, ja ne menisivät hukkaan, jos niitä ei saataisi tähän tarkoitukseen käyttää.

Useimmilta meistä on kuitenkin vanhan maan "syyhy" jo alkoja siten hävinnyt, niin että emme oikein tunne tervan kaipuuta fossomme. Sitä vastoin Astorian S. O. Osaston haall on kipeästi tervauksen tar-

peassa. Sen ulkomaalaus läpsee vetä, joten sitä olisi välttämättä usuttava. Mutta johtokunnan laskujen mukaan se tulisi maksamaan toista tuhatta dollaria, ja meillä on kyllä menoja muutenkin. Niin että omin apumme me tuskin saamme haalia tänä keväänä maalaatuksi.

Muutamilla paikkakunnilla sattuneista tapauksista päätään, porvarien innoistus ja toimintahalu voi yhtä helposti kohdistua haaleihin kuin henkilöihin. Paikoin he ovat rakennuksia särkeneet, paikoin taas tervalla tai keltamaalilla ryvetäneet ovet ja ikkunat.

Osasto ehkä, voisi nyt järkevällä menettelyllä käyttää tätä tilannetta edukseen ja molempia puolia tyydyttävästi.

Jollekin "puolustusneuvostolle" tai sen määrääksillä toimeenpanemaan asetetulle "kaartilille" voisimme jo hyvässä ajoin — vaikkapa varmuuden vuoksi kirjallisesti — esittää, että me tarjoamme heille tilaisuuden tyydyttää tervaimishalunsa perusteellisesti. Saatavat tervata koko meidän haalin ulkopuolelta, katot ja kaikki, mutta ei ovia eikä ikkunoita. Ennen puolestamme aseta muita etuja kuin että haalin taloudenhoitaja tulee valvomaan työn kunnollisuutta ja huolellisuutta. Lisäksi voisimme toivomuksena lausua, että tähän työhön ei lähetettäisi alvan aloittelijoita, vaan jonkun verran tervaimiseen tottuneita henkilöitä.

Päävartimuksena tulisi kumminkin olemaan, ja siltä olisi ennen työhön ryhtymistä saatava kirjallinen sitoumus, että tervaiminen sille loppuu tähän, eikä sitä saa kohdistaa osaston yksityisiin jäseniin. Sillä me olemme joka asiassa joukko eikä yksilöllisen toiminnan kannalla.

SUOMEN LAHTIEREN IMPERIALISTIT UNELMAT.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 16, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Köpenhaminasta tulleen Ruotsin sanomalehdistön tietoihin perustuvan sähkösanoman mukaan on Saksa suostunut laajentamaan Suomen rajoja, niin että niiden piiriin tulisi Pietarista Muurmanin rannikolta, Jäämerelle, rakennettu rautatie. Sii-

kuutaupat. Saksan jünkkerien kanssa muodostavat heille karvaan palan.

Ruokakysymys. Tov. Nuortevan alkuperäisenä suunnitelmalla oli hommata Suomen ruokaa rippumatta siitä, minkälainen poliittinen asema olisi, olisiko Yhdysvallat suostuisa antamaan Suomen itsenäisyydelle tunnustuksen tai ei. Tämä suunnitelma kuitenkin osottautui epäkäytännölliseksi ja mahdottomaksi, sillä kuten tämän kirjoituksen alkupuolella havaitsimme, rippuu Suomen ruokakysymys kiinteästi Suomen ja Venäjän poliittisista suhteista ja Yhdysvaltain valtioviraston ratkaisusta.

Valtiovirasto, joka yleensä pitää kiinni virallisuksista ja muodollisuuksista suhtautui ensialusena asiaamme kylmäkoisesti. Senpä vuoksi oli välttämätöntä saada asianomaiset toimittajat tuntemaan perin pohjin mistä tärkeistä elinkysymyksistä tässä nyt todellakin oli kysymys. Oli käytävä henkilökohtaisesti puheilemässä hallituspiireihin kuuluvia henkilöitä.

Tässä toimintapöytä on tov. Nuortevalla ollut suurta apua New Yorkin toimistomme sihteeristä, tov. Harold Kellockista. Tov. Kellock on vuosikausia toiminut amerikalaisen magasinien avustajana, toimi New Yorkin kunnallisvaltuustossa Hillquittin valaistuslaitosvirain y. m. ja tämän kautta on saavuttanut laajaa kokemusta n. s. julkisuusalalla. Sosialistina hän erikoisen tarkokkaasti toimii nyt tällä toimintajansa kirjoittamaan erikoiskirjoituksen Suomen työväen hallituksesta. Samoin useihin magazineihin on pyydetty ja annettu kirjoituksia, kuten New Republicin, Timesin kuukausijulkaisun, y. m.

Erikoista huolta pidetään siitä, että Suomea koskevat väärstietyt uutiset ja kirjoitukset saataisiin oikaistua. Lahterikaartimme "lähtelillä" ei useastikaan ole ollut mitään ja niinkään, mitä he ovat julkaisseet, on aina saatu vastata. Herroilla ei muutoin tunn olevan "maaperä" jalkaimalla, sillä heidän veljiensä ko-

nä tapauksessa, että Saksa pääsisi voitajaksi läntisellä rintamalla, se ryhtyisi Suomen lahterien avuksi soimaan Venäjää vastaan. Tiedonannossaan mainitaan lisäksi, että Japanille annetaan Siperia, jos se yhtyy Saksan jünkkerien ja Suomen lahterien liittoon.

On siinä jutussa kuitenkin muuan paha "jos" — jos Saksa voittaa länsirintamalla. Suomen lahterien päässä kyllä saattaa kummiltella mitä tahansa. Soma vain olisi tietää, mitä he tekisivät noilla Aunuksen ja Arkanngelin erämailla. Suomessa on sellaisia näkemyksiä ihan kylläksi ennestään.

SAVELTAJAN PAPUKAJA.

Ranskan etevin säveltäjä kahdeksannella vuosisadalla oli Rameau. Kerran kävellessään erästä Pariisin katuha hän kuuli muutama hänen sepiämässään oopperassa esiintyvää säveltä laulettavan erinomaisen soinnukkaalla äänellä. Lau-lu vaikutti lumaovasti säveltäjään, joka aivan uskomattoman vähän välitti mistään muusta kuin musiikista; valmoin ja lapsenlaulun kohtaan hän tunsikin ainoastaan "laillista ystävyttä". Hän istahti kiviäidalle lähelle taon, josta tuo viehättävä ääni kuului. Mutta tarkemmin katsottaan ei hän ollut palkkiongilla nähtykään nuorta tyttöä, niinkuin oli luultu, vaan sirotekoisessa häkissä keituvan papukajjan, joka tuota hänen sävellystään vihelletti. Paikalla läksi Rameau linnun omistajan puheille ja osti häneltä papukajjan 100 frangista. Säveltäjällä ollessaan tuo lintu edistyi laulajadonna niin tavottomasti, että jos joku laulajaj Rameau luona kokeita suorittaessaan laului väärän äänen, niin mestari töykeällä tavallaan ärähti: "Jos te noin väärin laulatte, neiti, annan teille lainaksi papukajjan; saatte siitä oppia oikeat äänet."

Rameau ei rakastanut muuta kuin taidettaan ja papukajjaansa "Cocotte", jota hän suorastaan jumaloi. Kun säveltäjän puoliso kuoli, niip hän tosin itki hänen haudallaan — mutta itki siitä kirkusta, että hautauskellojen soitto oli niin epäsoin-tuisaa. Myös "Cocotte" kuoli, mutta se oli Rameauillekin kuolinisku. Siltä aiheutunut suru tuhosi hänen terveytensä. Eräänä päivänä kun joku ystävä toi hänelle papukajjavainajan taitavasti täytettyä, vapui heikkosydäminen Rameau lattialle eikä siitä enää noussut.

Kulttuurikuvia.

Marshallfieldistä, Ore., ilmoitetaan, että kaupungin läheisyydessä asuva kauppias E. Bergeson viime perjantaina ampui ja hengenvaarallisesti haavoitti tukkimies Frank Grantia. Riita oli syntynyt jo joitakin viikkoja aikasemmin, jolloin Bergeson lie-